

OBSAH

Nový věk a politika	1
Genesis a pád národů	5
Teorie v krizi	10
Jsou Země, uhlí, ropa miliony let staré?	14
Slovo do pranice	15
Největší nebezpečí	18
Bible na lavici obžalovaných nikdy nebude	18
Skleróza duše	20
První výroční konference HCJB	22
Co připravujeme?	23

NOVÝ VĚK A POLITIKA

(7. pokračování) Nový věk pronikl a proniká do politického života mnoha států. Bible prorokuje, že ke konci dnů, těsně před druhým příchodem Ježíše Krista, bude u moci politický systém, který bude svými prvky připomínat nastupující Nový věk. Dnešní lidé přesouvají své morální hodnoty z rozumové a logické roviny do roviny emocí, pocitů a zážitků. Tento posuv zasahuje všechny oblasti lidské činnosti, od technologie k umění, od filozofie k náboženství. Jestliže tedy začínáme

vyvozovat morální soudy převážně na základě svých emocí, nemůžeme očekávat, že bychom dospěli k jakémukoliv urovnání a vyřešení sporných otázek třeba i kompromisem. Víte, že se často říká "láska je slepá". Tím ovšem myslíme romantickou, erotickou lásku, která nevidí, nevnímá, ani neslyší, protože je založena pouze na pocitech a emocích. Láska, jako vše ostatní, musí špočívát rovnoměrně na třech bodech naší osobnosti. To jest na duchu, rozumu a citu. Kde vládnu jen emoce upřené na sebe, dohoda je nemožná.

Po mnohaletých diskusích s věřícími jsem zjistil, že rozpory mezi křesťanskými denominacemi jsou obvykle založeny na citech, ne na písmu. Kdybychom stáli za písmem, naše rozpory by vězely jen v nepatrných interpretačních směřitelných rozdílech. Proto jsem se zatím teologicky nedomluvil s nikým, kdo staví místo na Bibli na citech zbožného denominačního nacionalismu. Odbočuji, ale chci ukázat, že citové soudy vedou především k morální anarchii, protože kompromis bez autority soudce, Bible, je nemožný. Z důvodu přežití si anarchii nemůžeme dovolit, a proto už neusilujeme o určitý smír názorů, ale vyhlásíme individuální citové prožitky za subjektivní pravdy. Tím nastolíme bezpátevní toleranci za každou cenu, která nás dopraví do temnoty beznázorovosti, což je ta praradná novověká fluidální nirvána i v "křesťanských" kruzích.

A přesně totéž platí, mimo jiné, také v politice. Emocionální politikaření není

2 ZÁPAS O DUŠI

založeno na morálním standardu, protože standard usměrňuje a rozsazuje morální a politické úchytky. Politika, která je založena na emocích, vyústí v občanské pronásledování nebo občanskou válku. Připomeňme si jenom fašisty a komunisty. Jejich politika je založena na emocích, na rozkoši, být u koryta za každou cenu, bez sebemenší potřeby ospravedlnit své nemorální lži. A tak relativismus, jehož původním cílem je spravedlnost a snášenlivost, rodí prostředí, které se vyznačuje nekonečnými morálními rozbroji a nesnášenlivostí. Na čem založil Hitler svoji sílu? Pouze na emocích Němců, na požitku rasové nadřazenosti a panskosti. Na čem založili svůj úspěch komunisté? Pouze na emocích nemajetných proletářů a majetných prospěchářů. Jakmile se politika vyprostí z morálních opratí, nastává občanské pronásledování, v kterém jedni tlučou druhé na základě emocí. A to je anarchie a bezzákonnost. Chce snad někdo nazývat emocionální socialistickou zákonost zákoností, když se ve vyšetřovnách vyrážely zuby těm, kteří měli jiný názor? Považme takové středověké mučení. Když byl někdo odsouzen k pětadvaceti ranám, tak se rány počítaly před svědky. Židé bičovali čtyřiceti ranami, ale u devětatřicáté skončili, kdyby se náhodou přepočítali, aby nepřekročili uzákoněnou míru trestu. Římané se poděsili po zbičování Pavla, když se dozvěděli, že je římským občanem. Vůbec neobhajují fyzické mučení, ale musíme si přiznat, že naši předkové, ač krutasové, měli smysl pro zákon. Zákon má totiž racionální a částečně i duchovní kvalitu. Jaký to rozdíl proti fašistickým a

komunistickým vyšetřováním, kde se soudem ustanovené fyzické tresty neprováděly jako za starověku nebo středověku před svědky a podle platných předpisů, nýbrž podle nálady a temperamentu vyšetřujících.

Dobře si vzpomínám, to jsem byl osmiletý kluk, když otcův švagr lákal mého otce po 48. roce do strany a doslovně mu řekl: "*Toníku, dej se k nám, my jsme rudá šlechta.*" Strýc se stal předsedou Okresního národního výboru a můj otec horníkem. Je tohle zákonost? Vždyť rozhodnutí stálo na výroku: "*My jsme rudá šlechta.*" Rozhodnutí mělo čistě emocionálně prospěchářskou podstatu. Ze stejného důvodu se dnes rozpadá mnoho západních věhlasných průmyslových společností, protože přejímají více a více filosofii mého strýce. Podívejme se, jak Bible popisuje emocionální morálku posledních dnů:

- ♦ *Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, nevděční, bezbožní, bez lásky, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, hrubí, lhotejní k dobrému, zrádní, bezhlaví, nadutí, budou mít raději rozkoš než Boha, budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat. (2 Tm 3, 1-5)*

Ani jedna z těchto neřestí nemá duchovní ani rozumovou podstatu. Všechny jsou neřestmi citů. Nemám vůbec nic proti citovosti. Vždyť ta má na druhé straně mnoho ctností, jako je milosrdenství, láska a soucit. Již jsme si vysvětlili, že citové neřesti vedou k bezzákonosti. Podívejme se, jak Bible popisuje posledního politického vůdce, Antikrista:

- ◆ *Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane (tj. druhý příchod Ježíše Krista), dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, syn ztracení. (2 Tes 2,3)*

Člověk nepravosti je v podstatě člověk bezzákonnosti. Pamatujme, že bezzákonnost, anarchie, vládne vždy tam, kde vládnou emoce a citové neřesti.

Vidíme znovu a znovu, že Nový věk není nic nového pod Sluncem. Co je dnes nové, není kvalita novověkých principů, ale jejich kvantita. Nový věk však přináší do starých problémů nový prvek a to je supertolerance, strojená snášlivost za každou cenu, i za cenu ztráty absolutních biblických morálních hodnot. Chování Nového věku musí být neurážlivě neutrální, protože ke shodě názorů nemůže nikdy dojít. Proto Nový věk dává přednost mystickému prožitku před logickým závěrem. Nový západní pluralismus, který je zakořeněn v relativismu, tj. ve víře, že neexistuje objektivní pravda, nakonec ignoruje všechny hodnoty. Ve světě snášlivosti za každou cenu nic nepřevládá. Co dnes ve světě nazýváme neutralitou a snášlivostí, se bude v pekle nazývat zoufalství. Dnes už vládám a lidem nevládnou nové myšlenky, ale vlastní požitkářské zájmy. Snášlivost za každou cenu nevěří v nic, o nic nedbá, nehledá novou znalost, do ničeho nezasahuje, z ničeho nemá potěšení, nic nenávidí, nenalézá v ničem cíl a nežije pro nic, protože nic není skutečně důležité kromě osobních prožitků.

Tato bezzásadová tolerance je naživu jenom proto, protože nevěří v něco, co by stálo za jakoukoliv oběť. Nový

věk dláždí cestu budoucímu vládci světa, Antikristovi, který nebude mít opozici. Budoucí vůdce bude sát sílu ze stejného zdroje, jako tomu bylo u mnoha tyranů v minulosti. Vzpomeňme na Adolfa Hitlera. Ten ovládal většinu německých duší hypnotickým magnetismem. Národ mu nemohl odporovat z jednoho prostého důvodu. Německý národ nebyl, a to platilo i o většině německých křesťanů, zakotven v biblickém slově.

Tam, kde je biblický Bůh vymazán, musí být vzniklé vzduchoprázdno nahrazeno někým jiným, protože lidská duše byla stvořena, aby zbožňovala. Proto existují kulty osobností jako byl Stalin nebo velký Mao. Čím více má národ soch, památníků, pomníků, plakátů, pohlednic, známek a obrazů jakéhokoliv vůdce, ať humanistického, náboženského nebo despotického, tím více je tento národ vzdálen biblickému Bohu, a proto si musí vyrábět modly. Náboženství a biblická víra jsou od sebe vzdáleny jako východ od západu.

Biblická kniha Zjevení popisuje nové náboženství, které ekumenicky spojí za každou cenu všechna náboženství světa. Lidé jsou bez biblického Boha nenapravitelní. Místo modliteb k biblickému Bohu budou lidé skandovat hesla a mantry. Jestliže si myslíme, že Bible popisuje nemyslitelnou utopii zbožňování Antikrista, vzpomeňme jen na nedávnou historii našeho národa. Dnešní a nedávná politická zkušenost nás připravuje k přijmutí ne Boží, ale Satanovy trojice. Ve 13. kap. Zjevení se o této neslavné trojici dočteme:

- ◆ *Tu jsem viděl, jak se z moře (moře symbolizuje národy) vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; deset královských korun*

4 ZÁPAS O DUŠI

a na hlavách jména urážející Boha.
(Zj 13,1)

Šelma představuje obnovenou Římskou říši, která v posledních dnech před příchodem Ježíše Krista povstane v upravené formě k životu. Nový Řím bude mít pět provincií od západní Evropy až po Balkán, a pět východních konstantinopolských provincií od Řecka přes Blízký východ včetně severní Afriky. Deset mocností, deset rohů. Celému království bude vládnout syrský Antikrist. Velká Sýrie zahrnovala v Janově době i území dnešního Iráku. Ke spojení západoevropského kvazikřesťanství a arabského islámu musí dojít pouze skrze ekumenickou nadšášenlivost vůdců Nového věku. Tato šelma, Antikrist, je babylonská novověká náhražka za Ježíše Krista. Všimněme si dokonalé souběžnosti:

◆ *A drak jí dal svou sílu i trůn, i velikou moc. (Zj 13,2b)*

Antikrist, nová Římská říše, dostává sílu a trůn od draka - Satana. Ten vyšle a pověří Antikrista, aby uskutečnil svůj plán. Přesně tak Bůh Otec pověřil a poslal Boha Syna, Ježíše Krista, aby splnil Otcův plán. A falešná souběžnost je úplná:

◆ *Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vystala ze země, měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou ...a činí veliká znamení. (Zj 13,11-13)*

Zde vidíme souběžnost, jak druhá šelma nutí obyvatele země k oslavě první šelmy. Druhá šelma je lži prorok, který napodobuje Boha, Ducha svatého. Ježíš Kristus přece pověřil Ducha svatého a Duch svatý je ten, kdo

způsobuje, že oslavujeme Krista. Duch svatý nám dosvědčil, že Ježíš Kristus je Syn Boží.

Zjevení popisuje, že v budoucím Antikristově království bude centrální peněžní kontrola. Nikdo nebude moci koupit ani prodat bez cejchu šelmy. Kdo nebude oceňován, bude usmrčen. Myslím si, že většina lidí bude schvalovat Antikristův pořádek, protože vzpurní kazisvěti by mohli zničit zářné zítřky. Kolik dobrých a charakterních lidí bylo v 40. a 50. letech usmrceno za hlasného potlesku lidu a skandování "psům psí smrt".

H.G. Wells, jeden z největších světových humanistických spisovatelů, který zemřel v r. 1945, napsal o novém hnutí na obzoru toto:

"Bude to velké světové hnutí, tak rozsáhlé a viditelné, jako socialismus nebo komunismus, které budou tímto hnutím nahrazeny. Bude to světové náboženství. Velká masa volnomyšlenkářských přízpůsobivých skupin se bude snažit ovlivnit veškeré obyvatelstvo světa, a tak nastolí novou lidskou společnost".

V politické oblasti se Novověké hnutí snaží uskutečnit následující čtyři body. Pochybuji, že jich plně docílí. Bible totiž učí, že tato politická jednota bude uskutečněna jen na poměrně krátkou dobu několika let před nejnámennější a největší budoucí válečnou explozí, která bude zastavena druhým příchodem Ježíše Krista.

Za prvé, musí být vymýcen nacionalismus. V zemích, kde se právě rozpadl reálný socialismus, je nacionalismus velmi rozjitřen. Podívejme se však na Západní Evropu, kde státní a ekonomické hranice mizí. V době, kdy mezi mnoha státy západní Evropy

zmizela pasová i celní kontrola, vznikla pasová a celní kontrola mezi Českými zeměmi a Slovenskem, přestože téměř každý v obou státech dychtí po začlenění do Evropy. V západních školách se již vyučuje o globální vesnici, o světoobčanství a vzájemné závislosti mezi národy. Svět se už pod novověkou filozofií sjednocuje. Nazývám to babylonizací, protože Bůh nás jazykově a rasově rozdělil jen z jednoho důvodu - abychom nebyli jednotni. Jednota lidstva, jako v Babelu, se totiž vždy obrací proti Bohu. Naopak izolovanost, ať jazyková, rasová, geografická nebo i denominační, přinutí člověka přemýšlet o Bohu.

Za druhé, musí být ustanovena nová jednotná světová měna a účetnictví s úvěrovým systémem. Anglický časopis "The Economist" předpovídá, že do 30 let bude existovat světová měna, kterou nazývá fénix. Vše, co prý potřebujeme, je jen několik finančních krachů a znehodnocení národních měn, a lidé budou ochotni přijmout finanční vládu světové banky. Pravda, jednotná měna odebere národní hospodářskou svrchovanost, ale dnešní světové hospodářství ke ztrátě národní svrchovanosti stejně směřuje.

Za třetí, musí být provedeno rovněž rozdělení potravin po celém světě, aby se smazaly ekonomické rozdíly světa a odstranil hlad. Tato utopie připomíná sny o spravedlnosti centralistického socialismu.

Za čtvrté, musí dojít k světovému odzbrojení. Kdo by nebyl pro odzbrojení! Ale pamatujme, že lid beze zbraně je bezbranný, a proto jej může ovládnout kdejaký gangster. Despotická vláda svému lidu vždy zbraně odebere, protože se lidu bojí. Odzbrojení pod

rouškou bratrství a míru sleduje pouze jeden cíl - abychom byli ovládnuti a sjednoceni v beztvárové masu. Samozřejmě, jsem pro mír, ale kvůli naší hříšnosti mír nikdy nemůže být, protože dychtíme ve svém egoismu po statečích svého bližního.

-pst - pokračování příště

GENESIS A PÁD NÁRODŮ

Je smutnou skutečností, že mnozí křesťané byli vedeni k domněnce, že na tom vlastně nezáleží, zda přijímáme Genesis doslovně, nebo ne. Pravděpodobně velká většina návštěvníků církevních shromáždění si myslí, že přijímat evoluci jako způsob, kterým Bůh tvořil, je přípustné. Totéž platí o evoluční časové tabulce čítající miliardy let existence vesmíru, země a života. Musím zdůraznit, že Genesis je nedílnou součástí Bible, a proto je základem pro celé křesťanské učení. Trvám na tomto principu. Pokud přijímáme základní evoluční zásady o existenci smrti po miliony let před člověkem, potom je podstata poselství kříže anulována. Vyzval jsem křesťany k návratu zpět k neochvějnému a pevnému přijetí Genesis a k odmítnutí jakéhokolí kompromisu s evolučními teoriemi, které lidé navrhli.

V knize "Genesis a pád národů" vysvětluji, proč lidé zpochybnili knihu Genesis z hlediska historie. Počátek těchto pochyb vyplynul z myšlenky, že geologický sloupec obsahující četné vrstvy hornin s miliardami zkamenělin nebyl formován katastrofickými událostmi, spojenými s potopou v době Noe, ale naopak pomalými procesy trvajících miliony let.

Lidé proto začali odmítat zprávu

6 ZÁPAS O DUŠI

o celosvětové potopě a pouhé tisíce let stáří zemského časového žebříčku. Tato pochybnost vydělala Darwinovi cestu k popularizaci evolučního chápání, jež přivedlo mnohé křesťany k úpinému odmítnutí doslovného vysvětlení šledu událostí knihy Genesis. S prvními trhlinami v základech se narušily základy křesťanské víry a začala se bortit i struktura křesťanství, která byla na těchto základech postavena. Jako důsledek se začala křesťanská stavba a struktura společnosti a křesťanské rodiny hroutit.

V dnešním světě nespočetné množství křesťanských vysokých škol a seminářů přímá tvrzení Genesis odmítá. Většina z nich nepřijímá pravdu, že Bůh stvořil vše v šesti doslovných čtyřadvacetihodinových dnech, že potopa za Noeho byla celosvětová, že fyzická smrt a krveprolití postihly svět až po Adamově hříchu, a že svět je stár pouze tisíce let.

Když se dnes člověk podívá na rodiny a školy, jednoduše uvidí, že ti, kteří sice vyšli z křesťanské víry, ale poté odmítli základy Genesis, poklesli na "křesťansko-světskou" či přímo pohanskou úroveň. Popularizace Darwinovy evoluce je dnes jednou z nejpůsobivějších sil, které rozbíjejí rodiny i národy.

Mnozí, především vůdčí teologové, znevažují každého, kdo jen navrhne tisícileté stáří vesmíru namísto miliardového. Víra v mladou Zemi a vesmír nezní tak radikálně jen proto, že by geologickou a kulturní historii této planety nebylo v rámci tisíců let možno vysvětlit, ale díky úspěšné indoktrinaci většiny ze strany vzdělávacího systému a masmédií v pojmech milionů nebo miliard let. Věřit jinak než v miliardy let

je totéž jako věřit v plochou Zemi!

Tato kniha vysvětluje, jak vlastně zpochybnění biblické knihy Genesis v naší moderní společnosti začalo, jak napomáhá následné zkáze rodiny a národa. Je nanejvýš důležité pochopit otázku kreace a evoluce pro porozumění, kde se skutečná bitva v naší společnosti odehrává.

Mnozí volají po probuzení našich sborů i národů. Avšak k oživení může dojít jedině tehdy, je-li základ, na němž křesťané staví víru, pevný. Potřebujeme obnovit základy kreačního myšlení, na kterém spočívá stavba rodiny, společnosti i národa. Jen pevný základ může odolat náporu ničivých sil.

Opravdu to Bůh řekl?

Kdysi jsem byl pozván, abych přednesl kreační názor v přírodovědeckých hodinách na jedné z hlavních státních středních škol. Publikum, složené z profesorů i studentů, bylo převážně nekřesťanské. Hovořil jsem asi padesát minut, především o omezených možnostech vědy a důkazech, které podporovaly víru ve stvoření a celosvětovou potopu. Někteří ze studentů mi položili otázku, zda mluvím skutečně o Bibli. Otázky tohoto typu mně samozřejmě daly skvělou příležitost prodiskutovat duchovní aspekty věci. Ukázal jsem jim totiž, že evoluce je pouze víra postavená na pochybných důkazech a že zde existuje bezpočet důkazů o Tvůrci. Vysvětlení základních principů mi tedy otevřelo cestu, aby posluchači zvážili obě možnosti.

Jeden z profesorů přišel s typickou a snad nejčastěji opakovanou otázkou: "Proč nemůžeme věřit současně v evoluci a zápis o původu druhů v Genesis?" Odpověděl jsem, že to

prostě nejde dohromady. Bible říká zcela jasně, že smrt vstoupila do tohoto světa až poté, co Adam zhřešil. Evolucionisté na druhé straně tvrdí, že smrt a krveprolití existovaly na zemi dlouhé miliony let ještě před tím, než se zde objevil člověk. (viz 2. kapitolu)

Dále se mě otázali, proč tomuto tématu přikládám takovou důležitost. Má odpověď zněla: *"Náš pohled na původ člověka ovlivňuje náš světový názor. Například, není-li Boha a všec-
hen život se vyvinul pomocí náhodných procesů, pak neexistuje nikdo, komu bychom byli zodpovědni. Na druhé straně, je-li Bůh, pak jsme zodpovědni Jemu, jelikož nás stvořil."* Uvedl jsem také, že křesťané musí umět rozumově obhájit knihu Genesis, protože na této první knize Bible - knize o počátcích stvoření, stojí celé biblické učení. Její historická platnost je pro podstatu a strukturu křesťanství nezbytná. (Tato otázka je detailně probírána v knize **Lež: Evoluce** v 2. kapitole.)

Onen profesor pak velmi promyšleně přednesl další otázku: *"Proč tedy církev Genesis neobhajuje? Proč tolik vůdčích představitelů křesťanského světa přijímá evoluci? Je-li téma kreace proti evoluci tak závažné, proč je tedy církev ve společnosti nevyzvedává? Proč má církev o doslovném chápání Genesis pochybnosti?"* To jsou opodstatněné otázky!

To, že mnoho křesťanů o knize Genesis pochybuje, je smutnou skutečností. Tyto pochyby vedou často až k úplné nevěře a nedůvěře k pravdám základních částí Písma. Výrok apoštola Pavla zní téměř varovně. Jsem přesvědčen, že tímto se obrací přímo k naší otázce:

♦ *Obávám se však, aby to nebylo tak,*

jako když had ve své lstivosti oklamal Evu, aby totiž vaše mysl neztratila nevinnost a neodvrátila se od upřímné oddanosti Kristu. (2. Kor 11,3)

Smysl Pavlových obav je zřejmý - Satan se nás snaží dovést k bodu pochybnosti a nevíry stejným způsobem, jaký použil u Evy. Tato po věky používaná metoda je nejen velmi vytríbená, ale i nesmírně účinná. Jde vlastně o psychologickou taktiku, která může způsobit, že křesťané začnou vyměňovat své dlouho a pevně zakoreněné přesvědčení za "nově" nebiblické názory. Tímto prostým způsobem jsou křesťané napadáni den po dni. **A co je principem této důmyslné metody? Vštěpování pochybností!** Pochybnost může vést k nevěře. Je to zákeřná a nám našeptávaná myšlenka. Například - v době životních tragédií velmi snadno podléháme pochybnostem o Božím Slově a o tom, co říká o Jeho péči o nás. Tato pochybnost vede často k otevřeně nevěře a k úplnému odmítnutí Boha. A to je právě skutečnost, před kterou nás Pavel varuje. Satan se snaží vyvolat pochybnost, protože ví, že její konečnou fází bude nevíra. U Evy toho docílit velmi jednoduše - položil jí otázku: **"Opravdu to Bůh řekl?"** Jakmile začala Eva jednou pochybovat, měla ke zpochybnění Božího příkazu nejíst ze stromu poznání dobrého a zlého velmi blízko. S Adamem si poté zvolili nevíru - přestali věřit v platnost Božího varování. Pochybnost vedla k nevěře a nevíra přímo k neposlušnosti.

Ve skutečnosti došlo k tomu, že Satan překroutil Boží výrok. Chytil Evu na polopravdu. Jak jednoduché je překroutit něčí slova a podkopat jejich

8 ZÁPAS O DUŠI

platnost. Přesně toto můžeme vidět v církvích. Kazatel, jinak dobrý teolog, učitel a oddaný křesťan s plodnou službou, může být systematicky ničen skupinou lidí, která začne do shromáždění vnášet pochyby o jeho kázání či jeho motivech služby. Ostatní potom pojmom bezdůvodnou představu, že k nim káže osobně, nebo že jeho kázání obsahují skryté významy. Zanedlouho jsou pochyby nakupeny v takové míře, že jej mnozí přestanou přijímat a on je nucen ke změně působistě, ba i k úplnému opuštění své práce. To vše díky pochybnostem.

Je smutné, že mnozí křesťané, včetně vůdčích teologů, již v doslovnou pravdivost a důležitost Genesis nevěří, především 1.-11. kapitole. Nevíra v biblickou pravdu je v našich církvích hojně rozšířena. Mnozí nevěří ani v historické zázraky, jako rozdělení Rudého moře, Kristovo početí z panny a Jeho vzkříšení. Co způsobilo takovou nevíru, takové odpadnutí od učení mužů jako byl John Wesley a reformátoři Martin Luther či Kalvin? Pamatuji se na událost, která se odehrála, když jsem přednášel skupince kazatelů na téma "Závažnost víry ve stvoření". Jeden mladý a očividně velmi inteligentní a oddaný kazatel měl k mé přednášce výhrady. Během následujícího přátelského hovoru jsem objevil zarážející fakt - i přes skutečnou víru v základní učení křesťanství se tento mladý muž domníval, že kniha Genesis není ničím jiným, než jednoduchým obrazem pro Židy obsahujícím něco pravdy o stvoření. Tak jsem mu položil otázku: "Jak víme, že jsme hříšní?" Odpověděl, že to je zcela zřejmé: "Stačí se podívat na sebe." Na to jsem mu odpověděl, že jeho postřeh nemusí

být zrovna správný. Jak to ví s konečnou platností a jistotou? A tuto otázku již zodpovědět nemohl. V reakci na jeho mlčení jsem mu řekl, že vím, proč jsme hříšní. Epištola Římanům 5,12-14 nám jasně sděluje, že jsme zdědili Adamovu hříšnou povahu. V důsledku skutečné události, ochutnání zakázaného ovoce, vstoupil do světa hřích. To znamená, že my všichni jsme tedy hříšníky, tak jak apoštol Pavel v listu Římanům výmluvně vysvětluje.

Tento mladý kazatel si uvědomil, že základy křesťanského učení pramení právě z Genesis, ale nedošlo mu, že zprávu této knihy je nutno přijmout jako historickou platnost a chápat ji doslovně. Snažil se vysvětlit, že je třeba nějak zjistit širší význam Genesis. Požádal jsem ho tedy, aby mi uvedl, co Genesis vlastně říká. Přiznal, že si tím není jist. Věděl, že věří v Kristovu smrt na kříži a jeho zmrtychvstání, protože to říká Bible. Věděl, že Genesis hovoří o stvoření člověka z prachu země, ale zde mu již význam nebyl jasný, protože šlo prý o učení jakési pravdy pro Židy! Byl očividně zmaten.

Nakonec obrátil svůj hovor k něčemu konkrétnímu. Řekl, že v jeho církvi jsou otázky o stvoření, Genesis a evoluci kladeny velmi často. Především mládeží. Na mou otázku - jak vysvětluje například zkameněliny, odkud se vzaly a jak zapadají do historie - odpověděl, že neví, co s tím. Člověk by prý musel zkameněliny důkladně prostudovat. Jedině tak by snad mohl přijít na to, co se asi v minulosti přihodilo.

Vysvětlil jsem mu, že v Genesis nám Bůh podává zprávu o celosvětové potopě, kterou byl zaplaven všechny starověký svět. Z Bible je nám známo, že smrt postihla stvoření až poté, co

Adam zhršil (Římanům 5,12). Uvažovali jsme logickým způsobem takto - kdyby to, co o potopě říká Bible, byla pravda, pak by to mělo na naše chápání geologie nesmírný vliv, zejména na chápání takových věcí, jako jsou formace a stáří zkamenělin. Například - vrstvy hornin obsahující živočišné zkameněliny (zachované zbytky živočichů a zvířat) nemohly být zformovány před Adamovým pádem, který přinesl smrt, a tudíž musí být vysvětleny pouze z hlediska procesů, jež se odehrály až po Adamově vzpouře. Tedy procesů, z nichž nejvýznamnějším byla potopa za Noeho. Náš mladý kazatel tak mohl svým tazatelům ve sboru dát logickou odpověď navíc podpořenou důkazy Božího slova i pravé vědy. Pomohl by jim pochopit, že Bible, Slovo Boží ve světle vědy ob stojí. Neopodstatněná pochybnost způsobila, že pro ně odpověď neměl. Zato jejich evolucionisticky zaměřený učitelé by ji měli okamžitě - odpověď, která by nakonec vedla k pochybám o Genesis.

Dále jsem se mladého muže otázel, kdo jej naučil o Genesis pochybovat. "Moji profesori ze semináře", zněla odpověď. Ano, přede mnou stál mladý kazatel, který šířil tutéž zmatenost v myslích svých posluchačů ve shromáždění, a to díky svým pochybám o pravdivosti Genesis. Řekl jsem mu, že mu mohu téměř zaručit jedno - mnozí v jeho církvi, zejména lidé mladé generace a děti, kteří jím byli vedeni k pochybám, nejenom o knize Genesis, ale postupně i o zbylé části Písma, se nakonec stanou úplnými nevěrci.

Je politováníhodnou skutečností, že většina profesorů seminářů a biblických vysokých škol podlehla v ohledu

na Genesis Satanovu vytříbenému triku - **opravdu to Bůh řekl?** Mínil Bůh skutečně šest dnů pro stvoření? Měl Bůh opravdu na mysli, že Adam byl prvním člověkem? Měl Bůh opravdu v úmyslu celosvětovou potopu? Měl Bůh na mysli skutečný strom poznání dobrého a zlého?

Jak hovor s kazatelem probíhal dál, všiml jsem si další věci. Neustále opakoval, že Genesis byla napsána pro Židy, a tudíž se současností ani nás netýká. Genesis je však součástí Bible, a ta na více než 3 000 místech uvádí, že Písmo je Slovem Božím celé, od začátku až do konce. Jak již řekl Pavel Tesalonickým:

♦ *Je to slovo Boží, ne lidské, že jste od nás přijali slovo Boží zvěsti ne jako lidské, ale jako slovo Boží, jímž skutečně jest. (1. Te 2,13)*

Bible učí, že celé Písmo je inspirováno (2. Tm. 3,16) a ob stojí navždy. Bůh skrze Svého Ducha vedl člověka, aby napsal Jeho Slovo. Není-li to Slovo Boží, pak si nemůžeme být nikdy jisti, co je pravda. Bůh s člověkem komunikuje skrze Svě psané Slovo. Zdá se ale, že mnozí, podobně jako onen mladý kazatel, podlehli další pochybnosti - je Bible skutečným slovem Božím? Má Bůh skutečně na mysli to, co říká?

Mladá žena jménem Pat a její rodina jsou smutným příkladem toho, jak dokáže pochybnost zničit životy. Ona a její manžel získali své vzdělání v křesťanských školách a byli vychováni v církvi. Jako dospělí však přestali shromáždění navštěvovat a naopak vehementně brojili proti Bibli a křesťanství. Oba mně byli představeni na jednom shromáždění v soukromí, kam byli pozváni. Přišli vlastně jenom ze

zvědavosti, protože chtěli slyšet něco na téma kreace. Poslouchali velmi pozorně. Ke konci lekce potom vynesli své oblíbené téma - "chyby" v Bibli. Podle nich byla Bible plná chyb a omylů od začátku až do konce. Snažil jsem se jim ze všech sil pečlivě vysvětlit každou z oněch údajných "chyb" a poukázal jsem na to, že tyto vznikly buď díky jejich nedůslednému čtení, úmyslnému vytažování textu či verše ze souvislosti, anebo díky jednoduchému nepochopení jednotlivých výroků. Po delším čase se Pat zastavila a řekla: "V mém životě došlo k jedné velmi stěžejní události, která mně vyvstává nade všechny ostatní". Když byla v deváté třídě, otec Brown řekl její třídě, že v Bibli je chyba již v samém začátku. Vysvětlil jim, že první kapitola knihy Genesis hovoří o stvoření člověka Bohem šestého dne, kdežto zpráva o stvoření v druhé kapitole Genesis uvádí, že Bůh stvořil člověka třetího dne. Od té doby Pat Bibli nevěřila. Požádal jsem ji tedy, aby mi ukázala, kde se tato chyba v Písmu vyskytuje. Odpověděla: "No, to nevím. Já jsem prostě otci Brownovi důvěřovala." Spolu jsme pak otevřeli Bibli a já jí ukázal, že ona údajná chyba vůbec neexistuje. "A to znamená", uzavřel jsem, "že se otec Brown mýlil". Nicméně, škoda již byla napáchána. Pochybnosti o Genesis vedly k nevěře.

Pat trpěla problémem, který dnes postihuje mnohé - přijala něčí tvrzení o Bibli, aniž by si ověřila, zda je pravdivé. Studuje-li člověk Bibli poctivým způsobem, pak je mu stále více jasné, že Genesis je základem stavby církve.

- Ken Ham -

Ukázka z připravovaného překladu stejnojmenné knihy.

TEORIE V KRIZI

Knihy Dr. Michaela Dentona "Evoluce: Teorie v krizi", publikovaná v roce 1985, je světskou kritikou pravověrného darwinismu. Jedná se o velmi doře napsanou stať, která je promyšlená, logická a podepřena zkušeností. Snaží se být co nejobjektivnější. Dr. Denton se jeví jako vědec neobvykle hlubokých znalostí s citem a soucitem k Darwinovi. O teorii evoluce napsal:

Darwinistické tvrzení, že celý systém přizpůsobování přírody je výsledkem nahodilosti, je jedním z nejodvážnějších tvrzení v historii vědy.

Dr. Denton je v evolucionistických kruzích všeobecně uznávaným vědcem - molekulárním biologem a doktorem medicíny. Právě nejnovější objevy molekulární biologie vnášejí do evoluční teorie stále větší pochybnosti. Dr. Denton rozlišuje mikroevoluci, což je evoluce v rámci jednoho rodu nebo druhu, od makroevoluce, což je evoluce, která znamenala vertikální vývoj z nižšího organismu ve vyšší, např. evoluce plazy v ptáka a pod.

Ta první, "mikroevoluce," se vyskytuje v rámci genotypů, tedy v souboru všech dědičných faktorů organismu. Platí jen pro zcela omezený rozsah změn v živé přírodě. Darwinovy galapážské pěnkavy jsou skvělým příkladem "mikroevoluce" - změn v rámci jediného druhu - Fringilidae. Pěnkavy zůstávají stále pěnkavami. Mikroevoluci lze také pozorovat například na cirkumpolárním překryvu mezi druhy mušek na Havajských ostrovech. Výběrovým křížením holubů, slepic, skotu, koňů, psů, koček a mnoha dalších domácích zvířat dosáhneme

"mikroevoluce" za velmi krátkou dobu. Podobného výsledku dostaneme i genetickým šlechtěním v rostlinné říši.

Makroevoluce je však v podstatě něco docela jiného. Na makroevoluci spočívá celá vývojová teorie. Makroevoluce znamená, že muselo dojít k náhodnému vzniku první živé buňky z neživé chemikálie. Muselo dojít k nevysvětlitelným vývojovým skokům mezi genotypy; např. od plaza k ptáku.

Mikroevoluce je docela běžná a zřejmá z geografické distribuce mnoha druhů a ze selektivního křížení. Ta však nanejvýš podporuje Darwinovo pojetí "zvláštní evoluce" - obměny v rámci daného genotypu. Obecná evoluční domněnka - změna z jednoho genotypu na druhý, tedy makroevoluce, vyžaduje vertikální posun, nejen horizontální, jak je tomu v případě mikroevoluce. Hlavní problém makroevoluce zní - jak mohly plně vyvinuté formy života náhle vzniknout na základě holé náhody? Dr. Denton cituje Jacquese Monoda: *"Náhoda samotná je zdrojem každého zdokonalení veškerého stvoření v biosféře; čistá náhoda, absolutně svobodná, avšak slepá."*

Náhoda tedy dala údajně vzniknout prvnímu organismu - snad bakterii, řase či prvoku. Později, praví teorie, měla náhoda za následek vznik složitějších bezobratlovců a rostlín, potom ryb, obojživelníků, plazů, ptáků a nakonec savců. Podle Dentona je návrh takovéto posloupnosti naprosto nezbytné podložit alespoň dvěma důkazy. Buď nepřerušeným řetězcem přechodných organismů, tedy zkamenělinami, nebo dosud živoucími přechodnými organismy. Problémem však je ukázat, jak mohl každý článek

daného vývojového řetězce vydržet tak dlouho, aby umožnil pokračování dalšího. Pouze na základě předložení úplného přechodného řetězce může být tato domnělá spojitost v hierarchii genotypů vědecky přijatelná. Samozřejmě je také nutno vše podložit empirickým, tedy odporovaným důkazem. Teprve potom může být domněnka prohlášena za platnou. Vyvíjely-li se organismy podle daného evolučního řetězce, pak bychom museli nalézt všechny jeho články, přechodné formy, ve fosilních hrobech i mezi živoucími organismy. Současně existující třídy by se měly překrývat; jasné hranice by měly být výjimečné a neběžné.

Darwin doufal, že přechodné formy organismů budou mezi zkamenělinami nakonec přece jenom nalezeny. Za sto let detailního průzkumu nebyla však nalezena ani jediná. Byly objeveny pouze základní příklady mikroevoluce, sotva soupeřící se selektivním křížením. Vezměme si například rybu *Coelacanth* - Latimerii podivnou. Evolucionisté na základě nálezu zkamenělin věřili, že se jedná o přechodnou formu mezi rybami a obojživelníky. Evolucionistická rekonstrukce Latimerie měla charakteristiky ryby i obojživelníka. Tato údajná forma měla žít před mnoha miliony let. Přesto byla v nedávné minulosti opakovaně vylovena v Indickém oceánu poblíž mysu Province u Jižní Afriky. Jednalo se o dokonalou rybu. Rekonstrukce byly chybné a úmyslně zavádějící. Mezi zkamenělinami ani mezi současně žijícími organismy se nenachází ani jediná přechodná forma.

Dr. Denton dále uvádí, že pokročilá mikrobiologie umožňuje nový způsob prověření. Dnes je již možné přímo srovnat základní stavební bloky

12 ZÁPAS O DUŠI

organismů, tedy bílkoviny, proteiny. Dr. Denton poznamenává:

Proteiny podmiňují celou biologii organismu, všechny jeho anatomické rysy, jeho fyziologické a metabolické funkce.

Že by mezi strukturou proteinu a evolucí neexistoval žádný vztah lze uvěřit jen stěží. Dr. Denton píše:

Aminokyselinové řetězce proteinu dvou různých organismů mohou být rychle porovnány tak, že je seřadíme vedle sebe a spočítáme místa, kde se řetězce liší. Rozdíly mohou být kvantitativně přesně určeny, což nám umožňuje zcela novátorský přístup k měření rozdílů mezi druhy. S postupem času, s novými poznatky a objevy začalo být jasné, že každý protein má u různých druhů rozdílný řetězec aminokyselin. Blízce příbuzné druhy mají blízce příbuzné řetězce. Když byly srovnány aminokyselinové řetězce hemoglobinu u různých savců, např. člověka a psa, jejich odchylka byla kolem 20%, zatímco při srovnání hemoglobinu u dvou nepříbuzných nebo vzdáleně příbuzných druhů, jako člověka a kapra, činila odchylka kolem 50%.

Tímto srovnáváním můžeme ověřit domněnky neodarwinistické ortodoxní teorie. Dejme tomu, že bakterie zde existují déle než mnohobuněčné druhy. Dále předpokládejme, že bakterie jsou podle daného pořadí zpřízněny více s rostlinami než s rybami nebo obojživelníky. Je-li tomu tak, pak bychom měli důkazy tohoto tvrzení pozorovat na řetězcích aminokyselin běžných proteinů. Například, všechny výše uvedené skupiny mají protein - cytochrom C, sloužící k produkci energie. Rozdíly u tohoto proteinu by měly souhlasit s evolučními řetězci aminokyselin.

Srovnání cytochromu C bakterie s odpovídajícím cytochromem C koně, holuba, tuňáka, pšenice a kvasinek však ukazuje, že všechny tyto proteiny jsou od bakterie ekvivalentně vzdáleny. Rozdíl mezi bakterií a kvasinkami není o nic menší než mezi bakterií a savci nebo jakoukoliv jinou třídou. Obraz se nemění, ani když si zvolíme jiné třídy a jiné druhy proteinů. Tradiční skupiny organismů lze stále určit skrze danou typologickou hierarchii a příbuzenské vzdálenosti mezi nimi zůstávají podobné bez ohledu na domnělé evoluční řetězce aminokyselin.

Dr. Denton například uvádí, že obojživelníci, tradičně považovaní za přechod mezi rybami a suchozemskými obratlovci, jsou na molekulární úrovni stejně daleko od ryb jako kterékoli jiné skupiny plazů či savců. Na rozdíl od ortodoxní evoluční teorie je příbuzenská vzdálenost obojživelníků k rybám tatáž jako k plazům a savcům. Obecná evoluční hypotéza je tedy po všech stránkách, a ve všech srovnáních zcela neplatná a nepravdivá. Dr. Denton dále píše:

Při srovnání aminokyselinových řetězců proteinů vychází na světlo jeden nesmírně důležitý závěr - tyto řetězce není možno seřadit do žádné evoluční řady. Výsledek je tedy jednoznačný. Celé pojetí evoluce se hroutí, protože proteinová rozmanitost na molekulární úrovni odpovídá vysoce uspořádanému hierarchickému systému. Každá třída je totiž na molekulární úrovni zcela jedinečná, izolovaná a bez jakéhokoli spojení přechodnými formami. Navíc, koncept náhodného uspořádání, pro evoluci nezbytný, je pro teorii samotnou logickou katastrofou. Náhodné mutace způsobené radiací

nebo jinými příčinami nikdy nevyprodukují životaschopné uspořádání.

Důkazy pro všeobecnou evoluci tedy chybí a předzvěsti evoluční teorie jsou zcela chybné a falešné. Darwin nutně předpokládal charakteristiky specifických živočišných forem s neschetnými přechodnými články domnělého vývojového řetězce. Doposud však nebyl nalezen ani jediný článek. Živočišné druhy jsou dokonale izolované. Tato skutečnost mu musela být zřejmá. Přesto zcela nevědecky trval na tom, že docházelo a dochází k postupným změnám na základě přirozeného výběru, který, podle něj, však neprodukuje žádné velké a náhlé modifikace, ale postupuje pouze po malých krocích. Po více než stoletém průzkumu záznam zkamenělin stále neodpovídá Darwinově teorii evoluce. Většina vědců, počínaje Darwinem, stojí na každém místě biologické hierarchie před nepřeklenutelnou propastí. Přesto předstírají, že žádná propast neexistuje. Tento přístup postavil pódium pro Gouldovu teorii náhlých změn - myšlenku, kterou Darwin otevřeně odmítal. Gouldova idea se podobá fantastickým představám Freda Hoyleho a Francise Cricka o mimozemských civilizacích. Gould spolu s Eldridgem prosazují zázračné vzestupné a náhlé evoluční skoky. Hoyle s Crickem naopak navrhovali teorii panspermia - tedy, že život byl na zemi nasazen nějakou mimozemskou civilizací. Je až úsměvné, že harvardský profesor, evolucionista, světově uznávaná kapacita, Stephen Jay Gould získal slávu právě díky tomu, že prozradil toto "obchodní tajemství paleontologie". Takové teorie popírají soudné myšlení!

Dr. Denton, přestože není kreacionista, dochází k závěru, že dokonalé účelné uspořádání v sobě zahrnuje vrcholnou inteligenci. Denton, na rozdíl od Goulda, Eldridge, Hoyleho a Cricka však nedochází ke svému závěru na základě bujně fantazie, ale pomocí logiky a pečlivého vědeckého pozorování. Nebojí se položit otázku:

Je vůbec možné věřit, že by náhodné pochody vůbec mohly zkonstruovat realitu, ba i ten nejmenší stavební prvek, jehož funkční protein či gen je nadměru složitý, složitější než cokoliv, co člověk vyprodukoval?

Na závěr Dr. Denton píše toto:

Obhájci ortodoxní evoluce jsou jako Červená královna z pohádky Lewise Carolla. Když Alenka protestovala, že nemá smysl věřit v absurdní a nemožné, královna ji odpověděla: "Vidím, že jsi ještě nezkušená ... Když jsem byla ve tvém věku, dělala jsem to půl hodiny denně. Kolikrát jsem věřila i v šest nemožných věcí ještě před snídaní."

Kritika pravověrného darwinismu a vůbec celé evoluční domněnky z úst dr. Dentona je až pozoruhodně upřímná a z vědeckého hlediska vysoce objektivní. Mnohý člověk se domnívá, že kreacionismus je čistě náboženská záležitost. To je jeden z velkých omylů lidstva. Naprostá většina současných vědců kreacionistů byla dříve horlivými obhájci evoluce. Spojuje-li někdo jejich současný výzkum s křesťanstvím, pak musím dodat, že se nejedná o jakési náboženské přesvědčení. Biblické křesťanství z hlediska současného významu slova "náboženství" není náboženstvím. Jedná se totiž o přijetí jediného možného, rozumově přijatelného vysvětlení skutečnosti a

14 ZÁPAS O DUŠI

existence. Do tohoto nanejvýš racionálního systému křesťanství samozřejmě patří. Patří do něj i historický tělesný, duchovní a duševní pád člověka v čase a prostoru. Patří do něj i spasitelný plán skrze Boží vtělení - Ježíše Krista. Pouze a jenom víra v Jeho dokonalou a dokonanou oběť na kříži za hříchy každého člověka nás může osvobodit ze stavu padlosti a umožnit nám cestu k Bohu. Náš intelekt, naše zásluhy, ani uctívání "svatých" či "vzdělaných" nám nepomůže. Naše ruce jsou před Bohem prázdné. On nás však přijímá právě s prázdnými rukama, na základě víry v Kristovu zástupnou oběť. - P. B. -

JSOU ZEMĚ, UHLÍ, ROPA MILIONY LET STARÉ?

Je zarážející, že si dnešní svět neuvědomuje v plném dopadu veřejné tajemství, že zkameněliny, uhlí i ropa mohou být laboratorně připraveny během několika minut nebo hodin. Vždyť kdyby ropa vznikla před stamiliony let, jak vědci tvrdí a věří, nebyla by dnes již pod tlakem. Nemohla by ze země prýštit, musela by se pouze vytlačet nebo pumpovat, protože i "neprodyšné" vrstvy propouštějí plyn. Navíc, po stamilionech let by ropné nádrže a uhelná ložiska už neexistovala vůbec, protože s dnešní rychlostí denudace (odnos hornin do moře) by byly kontinenty srovnány s mořskou hladinou za pouhých třicet milionů let. Porušená rovnováha, by způsobila nové horotvorné pochody a nový odnos materiálu i s ropou a uhlím. Také jsem tomu po desetiletí věřil, vždyť jsem geolog.

Názor, že by mladá Země zbrzdila vědu, také neobstojí. Pravda, kreacionisté, kteří věří ve stvoření a mladou zemi, pohlížejí na vědecké údaje z jiného aspektu než evolucionisté. Západní kreacionisté denně publikují množství nálezů a důkazů, které potvrzují mladost Země, ale ty jsou ostatními vědci úplně přehlíženy nebo popřeny. Vyberme jen některé: chybějící sluneční neutrino, anomální disperze quazarů, nedostatečné množství helia na zemi, nerovnovážený stav uhlíku 14, nadbytek padajících komet, halo polonia v žule a uhlí, nebo problematika povrchové formace Měsíce. Mohli bychom pokračovat geologií a hlavně astrofyzikou.

Jedním z nejnovějších objevů podporující mladou Zemi je rozpad rychlosti světla. Jestliže skutečně rychlost světla historicky zaznamenala drastický exponenciální úpadek, potom atomární čas (oběh elektronů) a dynamický čas (oběh planet) neodtíkávaly v konstantním poměru, a atomární čas se vůči dynamickému času drasticky zpomalil. Kdyby rychlost světla byla konstantní, potom by to byla jediná výjimka z druhého termodynamického zákona, a naopak, dynamický čas by se vůči atomárnímu postupně zpomaloval. Uplatnění druhého termodynamického zákona na rychlost světla by vysvětlilo, proč vidíme ve vesmíru dění, které se prý odehrálo před mnoha miliardami světelných let. Taková skutečnost by vyvrátila starý vesmír a úplně převrátila teorii velkého třesku na teorii velkého "smrsku." Evoluční vědci se však takové myšlenky ani nedotknou, protože v mladém vesmíru není místo pro evoluci, ale pouze pro Stvořitele, kterého se tolik bojí. -pst-

SLOVO DO PRÁNICE

✉ Milý bratře Pavle!

Posílám Vám článek uveřejněný v časopise ČČSH Českém zápasu, který vyšel jako reakce na leták Brněnské tiskové mise, jehož jste autorem.

Chci Vám sdělit, že jsem velmi vděčná Pánu Bohu za Vás a Vaši práci. Znáám Vás hlas už několik let z HCJB a TWR, mám knížku Zápas o duši a dostávám stejnojmenný časopis.

Přijala jsem Pána Ježíše Krista asi před sedmi lety a při hledání křesťanského společenství jsem se dostala v místě bydliště do ČČSH.

Po přečtení uveřejněného článku Z. Svobody se mě nejprve zmocnila doslova nevolnost nad demagogií, která dokáže škrtnout a pošlapat práci celé BTM, jen proto, že někdo nevěří Božimu Slovu. Je to o to horší, že se jedná o teologa, který takto šmahem zmaří práci těch duchovních, kteří právě BTM doporučují a šíří. Při čtení uvedených žalů jsem děkovala Bohu za překrásné básnickovo opěvování Boží moci a velikosti. Jak by někdo chtěl tohle srovnávat s výpovědí o stvoření?

Prosím Vás, bratře Pavle, braňte se! Posílám Vám kopii dopisu, který jsem poslala k otištění do ČZ. Celý týden jsem v sobě ředila slova, aby to vůbec papír snesl a hned to nezhadili. Ale mám za to, že vy se můžete bránit i Vašimi znalostmi přírodních věd.

Jakou útěchou mi po přečtení tohoto výtvoru v ČZ byl večer Váš hlas z Tirany, kdy jste hovořil o utrpení pro Krista. Jak Vám rozumím. Vyprošuji Vám od našeho Spasitele pomoc v další práci na Jeho vinici.

S pozdravem - D. S. -

Máme brát Bibli doslovně?

(Přetisk z Českého zápasu)

Brněnská tisková mise zaplavuje farní úřady i jednotlivce letáky s barevnými obálkami, které mají sloužit rozšíření křesťanského poselství v naší zemi. I já je dostávám, ačkoliv jsem vydavatele po první zásilce prosil, aby mi je neposílal. Možná, že někoho takový leták osloví. Nevím. V poslední obálce jsem však našel text s nadpisem "Má evoluce dost času?", v němž se čtenáři doporučuje, aby bral Bibli doslovně, protože zpochybněním jednoho článku jsou pak zpochybněny všechny. Takový povrchní argument je ovšem naprostým nepochopením kritického přístupu k Bibli. Teolog Emil Brunner napsal ve své knížce VĚŘÍM toto: "V Bibli můžeš slyšet Mistrův hlas, ... jeho slova, co chce říci. Má však přitom vedlejší šelesty, právě proto, že Bůh mluví své Slovo skrze ústa lidská. Pavel, Petr, Izajáš a Mojžíš jsou lidé. Ale skrze ně mluví své Slovo ... Blázen, kdo naslouchá těm vedlejším šelestům místo hlasu Mistrovu!"

K takovým šelestům patří i dobové představy v Bibli. Zpráva o stvoření není vědeckým výkladem, ale výpovědí víry. Obojí nelze směšovat. Nemůžeme přece chápat doslovně starověký názor, že svět vznikl v šesti dnech, že naše Země tvoří střed vesmíru a plave na oceánu (Ž 24,2), že je podepřena pilíři (Ž 104,2) a nad ní se klene oblouha jako stanová plachta (Ž 104,2). Právě doslovné chápání Bible přivedlo církev ve středověku do konfliktu s vědou, ve kterém to nakonec prohrála. Dnes jsme už povětšinou šťastně v církvi unikli znásilňování rozumu a měli bychom se bránit tomu, abychom

znova nebyli zatahováni do tmy, v níž je nutno vše naprosto slepě přijímat.

Ve zmíněném letáku je i útok na evolucionismus, tedy na vývojovou teorii. Autor zřejmě zastává teorii tzv. kreacionismu, podle níž bylo vše stvořeno poměrně nedávno tak jak to je, tedy bez vývoje. S podobnými názory jsme se mohli nedávno setkat ve velmi problematickém televizním seriálu Jak vznikl svět. Je podivné, že hlasatelé této teorie ji neobhajují na vědeckých konferencích a v odborných časopisech, ale předkládají ji rovnou široké veřejnosti. Zde je na místě citovat Dr. Jiřího Grygara, o jehož víře a odbornosti není třeba příliš hovořit: "Je třeba jasně říci, že křesťanská víra nikterak nevylučuje možnost evoluce ve vesmíru a specificky evoluci života na Zemi. Přirozeně lze vést odborné vědecké spory o detailech evoluce, anebo o celé této koncepci, ale nikoliv pomocí věroučných argumentů. To je stejně pošetilé, jako když marxisté kritizovali teorii velkého třesku z toho důvodu, že podle jejich "filozofie" je hmota věčná. Časová stupnice vývoje vesmíru tedy v žádném případě není předmětem případné teologické diskuse - jde o technický problém přírodních věd. Mezi křesťanskou vírou a přírodní vědou dnes neexistují rozpory; ty však přetrvávají, pokud jde o vztah mezi vědou a pověrou, stejně jako mezi vírou a pověrou." (Říše hvězd 3/1993)

Nad zmatenými letáky je třeba uvážit, nepatří-li spíš do koše než do rukou důvěřivých lidí či do vývěsní skříňky. - Z. Svoboda - 29. 8. 93 -

✉ ... Chceme někdy, aby lidé věřili, že Slunce se točí podle Země, ale nejsme ochotni tlumočit světu, že

u Boha je "1000 let jako jeden den", což platí i pro stvoření. Biblicky je zde podána relativita času. To je základ. Jestliže chceme přetlumočit toto pojetí času dnešním lidem, pak neseme přímou odpovědnost za to, že se lidé smějí tomuto otrockému výkladu o stvoření. Nechcete-li toto přijmout a tlumočit, je marné všechno Vaše ličení zla i Vaše námaha.

- prof. konzervatoře -

✉ ... Poslední zásilka (BTM) mne ovšem natolik odradila, že bych rád - jak pro sebe, tak pro sbor - omezil odebírání Vašich materiálů pouze na řadu DK a DT (i když i u té druhé je třeba rozlišovat). Nejvíce mne zarazily texty "Ježíš Kristus" a "Má evoluce dost času?". Nikoli proto, že by se příliš doslovně držely Bible, ale z důvodů právě opačného. U prvého mne udivuje suverenita autora, který vidí Pánu Bohu do karet lépe než ten, o kterém píše. ... Druhý text se sice doslovnosti dovolává a zvedá prapor k boji za její obranu, nicméně jí pomíjí. Kdyby se totiž autoři skutečně doslovně Bible drželi, dostali by se do takových vnitřních rozporů, že by je bez eskamotérských násilných kousků nemohli zařadit do žádného "uceleného světónázoru".

- Farní Sbor -

✉ ... Vzpomeňme jen na Galilea v minulosti a na transfuse krve dnes. Kolik zbytečných střetů s vědou ve jménu Bible a víry. Evoluce může být chápána materialisticky, ale evoluce je také chápána nábožensky v tom smyslu, že je určena a řízena Tvůrcem. Nebo snad také chystáte letáček, že svět byl stvořen v šesti dnech? Evoluce není náhoda a chaos, ale Boží dílo.

Nesmíme zapomenout na Pavlovo:
Litera zabíjí - duch ožívuje (2 Kor 3, 6).

- Děkanství -

... Je to velmi dobrý traktát a ľudom, ktorým som ho dala, sa páčil. Pán Z. Svoboda, ktorý tak letáčik veľmi kritizuje a stavia sa odmietavo k BTM, spieva síce pekné kresťanské songy, ale Bibliu si nechal vykradnúť satanom ako to povedal kedysi ten jednoduchý sedliak svojmu farárovi, keď mu priniesol dosky Biblie a v nich len stránku s desatorom a modlitbou Pánovou.

Povedal: "Pán farár, priniesol som vám vašu Bibliu." "Ako to, že moju?" pýtal sa farár. "Nuž", hovoril sedliak, "vždy, keď ste v kázni povedal, že to alebo to v Biblii nemôžeme brať doslova, že to nie je Božie slovo, tak som to vystrihal a toto mi zostalo."

Úboha cirkev, ktorej farári prinášajú takúto Bibliu! Takí "zvestovatelia" odhodili vlastne svoju duchovnú zbraň, alebo riadne otupili "meč Ducha." Verím, že vy, vo vašom vysielaní budete vždy zvestovať celé Božie slovo, lebo **Biblia je Božie slovo** a nie, že by sa ním len "stávala", ako to hovoria niektorí moderní teológovia. Veď tým, že povieme, čo z Biblie je Božie slovo a čo nie je, stávame sa vlastne v skutočnosti **nad Bibliu**, namiesto aby sme stáli pod ňou a nechali sa ňou korigovať my a nie, aby sme my korigovali Bibliu. Už v mnohých prípadoch, kedy veda tvrdila niečo iné ako Božie slovo, postupom času sa došlo k iným záverom a mnohí svetoví vedci plne prijímajú 1. list Biblie ako najlepšiu správu o vzniku vesmíru a Zeme.

- Z. Garajová -

...Léta nám byla předkládána Darwinova vývojová teorie jako jediná

správná nebo při nejmenším přijatelná teorie vývoje života. Víme však, že žádná teorie o vzniku světa nebo vývoji druhů se nedá dokázat (nelze ji potvrdit experimentem). Každá teorie vychází z předpokladu a předpoklad je víra ve výchozí bod.

Chápu, že pro mnohé může být šokem zjištění, že je možná všechno trochu jinak. Ale může být pro křesťana nepřijatelné, že Bůh tvoří slovem? Jak mocný je Bůh v očích křesťana? Trochu odbočím - co dokazuje určitá podobnost obrazů jednoho malíře? Přece ruku jednoho a téhož tvůrce.

Jak velká dávka víry je zapotřebí k tomu, že vše, co vidíme a co můžeme poznávat, vzniklo náhodným seskupením samo od sebe? Co mám považovat za větší zázrak? Že všechno stvořil Bůh svým staň se, nebo že já, která jsem žila bez Boha a kráčela jistou cestou do pekla, jsem mohla uvěřit? To, že Pán Ježíš Kristus umíral na kříži i místo mě, že i místo mě sestoupil do pekla, abych já už tam nemusela, to je pro mě ten největší zázrak. Když Bůh dokáže obrátit lidské srdce na základě slyšení Božího Slova, jak je pak možné nevěřit v Boží moc a schopnost stvořit vše?

Čtème Boží Slovo s prosbou o porozumění z Ducha Svatého, kterého jsme dostali, pokud jsme se narodili do Boží rodiny. Každý máme jinou míru nebo schopnost poznání. Znáám ty požehnané chvíle nad Božím Slovem, kdy dříve již několikrát přečtené pasáže se přede mnou najednou otvírají, zapadají jedna do druhé a mizí zdánlivé protimluvy. Nekritizujeme Boží Slovo, ale čtème je s pokorou. V Bibli je právě vše a nic víc ani méně, aby každý člověk minulostí, přítomnosti i budoucnosti se

na jejím základě mohl stát Božím dítětem.

Děkuji Bohu za všechny, kdo pracují pro Brněnskou tiskovou misii. Vždyť v kolika náboženských obcích naší církve jsou letáky BTM doporučovány právě pro jejich adresnost a srozumitelnost jako pomůcka pro osobní evangelizaci, ke které, jak se zdá, právě v naší církvi chybí odvaha. A jestliže se stane, že zrovna teď něco nemůžeme přijmout, protože nerozumíme, nešlapme po tom. Vždyť to je právě smysl těchto textů, že se nevnučují, ale nabízejí.

-D. S. -

 Je zajímavé, že kritické připomínky (všechny jsme zde otiskli) na traktát "Má evoluce dost času" přišly od teologa, farního sboru, děkanství a profesora konzervatoře. Na druhé straně "laikové" chápou Bibli bez šelestů a kritického přístupu. Ježíš měl právě největší potíže s teology a náboženskými radami. S lidem si rozuměl. Kdysi, ještě v USA, jsem četl, že Ježíš by nesložil zkoušku z evangelizace na 90% teologických protestantských fakultách! Ježíš totiž interpretuje doslovně stvoření, potopu, a Jonáš v břiše mořské obludy je dokonce historickým prototypem, Ježíšovým vítězným znamením nad zlem!

Musíme si uvědomit, že naše vlast byla po desetiletí pod politickou totalitou, a některá její vědecká odvětví úpěla pod tyraní mičurinské "vědy." Vím, že mnozí nebudete souhlasit. Málokdo si však u nás dnes uvědomuje, že většina západních vědců již opouští "vědecký světový názor", protože evoluční domněnka, podle definice, není věda, ale filosofie.

- pst -

NEJVĚTŠÍ NEBEZPEČÍ

Největší nebezpečí dnešnímu křesťanství nehrozí od ateistů nebo liberálů. Není to ani sekulární svět ani učení Nového věku. Největší škody páchají ti, kteří otevřeně hlásají, že jsou křesťané, ale ignorují biblickou autoritu, i to, co učí Bible.

Všech deset přikázání dodržuje jen 6% amerických křesťanů.

Nebudeš mít jiného Boha	76%
Nezobrazíš si Boha	71%
Nezneužiješ jméno Boha	44%
Pamatuj na den odpočinku	25%
Cti otce i matku	77%
Nezabiješ	93%
Nesesmilníš	82%
Nepokradeš	86%
Nevydáš křivé svědectví	48%
Nebudeš dychtit po domě bližního	53%

Jak by dopadl podobný průzkum u nás? Bible nám připomíná:

♦ **Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom přikázání klopýtl, provinil se proti všem. (Jk 2,10)**

- USA The Barna Report -

BIBLE NA LAVICI OBŽALOVANÝCH NIKDY NEBŮDE:

Stojíme na prahu nové doby. Po období útlaku se v celé naší společnosti otvírají nové výhledy a možnosti. Vše se přehodnocuje a odhalují se důsledky hluboké deformace mravního i hospodářského života. Rodí se nová předsevzetí, realizují se lidská práva, svoboda svědomí a vzájemná úcta.

Milý čtenáři,

minulou dobu nelze přejít bez sebezpytování. Vinu na každém mravním ovzduší neseme všichni, "nikdo nejsme jen obětí, ale všichni jsme zároveň jejími spoluvůrci", řekl pan prezident Havel.

Jsme vinní tím, že jsme se zřekli duchovního dědictví otců, mravně etických norem. Dějiny našeho národa svědčí o tom, že jeho cesta byla spojená vždy s bojem o Boží pravdu a pak také o sociální spravedlnost, osvobození od jařma cizí nadvlády a o vlastní sebeurčení. Stále bude platit:

♦ *Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem (Žalm 33,12)*

Ovšem, ne národu, jenž zaměňuje velikost ducha za bezbožnost.

Čím byla Bible našim národům? Byla zdrojem životní pravdy, potěšení a duchovní síly. Mistr Jan Hus ve chvíli, kdy mu odmítají v Kostnici vydat k obhajobě Bibli, říká: "... nevdá, vyjmu ji z paměti...". Znal ji nazpaměť a na základě Písma bojoval proti zlořádům v tehdejší společnosti. Byl velký ve víře v Boha a v oddanosti Boží pravdě.

Učitel Národů Jan Amos Komenský se ve svém Kšaftu sdílí se svou láskou k Bibli i národu takto: "*Odkazují tobě (národe) za dědictví knihu Boží, Bibli svatou... Přijmiž to tedy za svůj vlastní klenot, vlasti milá, a užívej toho ke slávě Boží a svému vzdělání!*" Neobviňuje nás to? Tak vysoce cenili naši otcové a celý národ Boží slovo a víru v Boha, a svět je právem obdivoval. Pokud se tedy dá mluvit o velikosti našich národů v historii, pak to bylo tehdy, kdy Boha ctili a řídili se Jeho slovem.

Připojme ještě výrok prvního prezidenta T. G. Masaryka: "*Nedovedu si*

představit našeho člověka, který rosti bez znalosti Ježíše, jeho učení a dějin křesťanství." - My si však dnes už "našeho člověka" rostoucího bez těchto vysokých mravních a duchovních zásad představit dovedeme se všemi neblahými a děsivými důsledky.

Ateistická ideologie selhala a navíc přinesla neblahé ovoce. - Jaké? Člověk žijící bez úcty k Bohu ztratil životní orientaci, stal se pouhým konzumentem - spotřebitelem a požitkářem bez vlastní vůle a úsudku, ztratil smysl pro velikost života, pro pravdu, lásku, spravedlnost a odpuštění.

Všechny tyto hodnoty jsou obsaženy v Bibli - v Božím slově - jako etické hodnoty první kategorie, jako základní principy života. V celé kráse byly zjeveny v osobě a díle Pána Ježíše Krista, Božího Syna. O tom všem hovoří evangelia.

Kdosi řekl: "***Vezměte národu Bibli a zhaslí jste světlo. Odejměte ji z rodin, ze škol, z nemocnic, úřadů a soudních síní, čekejte dvacet let a zděsíte se následků a temných sil.***" Tato slova by námi měla zatřást. Stalo se! - Bože, odpusť těm, kteří vzali národu Tvé slovo, odpusť nám, že jsme to dovolili. Dovol nám znovu otevřít Tvé Slovo a rozsvítit světla Tvé pravdy a lásky v našich rodinách.

V současné době se sčítají škody způsobené dlouholetou stagnací v oblasti hospodářské, ekonomické, ekologické. Vše lze snadno vyčíslit a časem nějak vyrovnat, ale duchovně mravní škody vyčíslit a nahradit nelze ničím. Zabraňme dalším škodám na duši. Národe, vrať se k Bohu, ke Kristu. Jsme vinni! Vězme, že **BIBLE NA LAVICI OBŽALOVANÝCH NIKDY NEBUDE**, ale bude tam opět jen

člověk, vzbouřenec proti věčně platným principům života.

Bůh miluje člověka, dokázal to tím, že přišel v Kristu na svět. V něm byl život a chce, aby mocný proud života vytryskl i v nás. "Pravda a láska musí zvítězit" - nádherné heslo, ale jeho trvalost je možná jen ve spojení s tím, který je Pravdou a Láskou! Proto: Tolle et Lege - vezmi a čti!

K tomu byl donucen ve vyhnanství Napoleon I. Bonaparte. Začal studovat Bibli a učinila na něho velký dojem. Říká: **Znám lidi a říkám vám, že Ježíš není člověk ... Přišel na svět, aby zjevil tajemství nebes a zákony ducha. Alexandr, Caesar, Karel Veliký a já jsme založili veliké říše; na čem jsme však založili dílo svého génia? - Na násilí. Jen Ježíš založil své království na lásce. Umírám předčasně, mé tělo bude předáno zemi. Takový osud čeká velkému Napoleona. Jak velká propast mezi mou hlubokou bídou a věčným královstvím Kristovým, které je kázáno, milováno a vyvyšováno a rozprostírá se po celém světě!"**

Pán Ježíš Kristus řekl:

- ◆ **Království mé není z tohoto světa...** (Jan 18,36)
 - ◆ **Království Boží není pokrm a nápoj, ale spravedlnost, pokoj a radost v Duchu svatém.** (Řím 14,17)
- šek-

SKLERÓZA DUŠE

V patologii, vědě diagnózy, výraz "skleróza" popisuje kornatění tělesné tkáně nebo části těla. V psychologii existuje stav, který se dá nazvat sklerózou mysli. Patří k němu kornatění

nervových buněk, které zabraňuje převodu pocitů. V duchovní oblasti existuje choroba podobající se těmto dvěma stavům, která má záporný účinek na duchovní vývoj. Výstižný název tohoto stavu je "skleróza duše". Apoštol Pavel v epištole k Efezským poukázal na stav duše, ve kterém je oběť nepřístupná pravdě - duchovně bez citu. Následkem tohoto stavu se člověk stane přítelem lži, nemravnosti a podobného zla. Tak, jako jsou určité přijímače naladěny, aby zachytily programy na určité vlnové délce, tak i oběť duchovní sklerózy je přitahována tím, co je nečisté a smyslné.

Z historie i ze soudobého pozorování je patrné, že evangelium Ježíše Krista má na posluchače dvojitý účinek. Buď je požehnáním, nebo klatbou. Buď posluchače naladí, nebo zatvrdí. Buď uzdraví, nebo poškodí, obdaří, nebo odejme. Apoštol Pavel líčí dvojitý účinek, jaký mají křesťané na svět kolem nich:

- ◆ **Jedněm jsme smrtonosnou vůni vedoucí k záhubě, druhým vůni životadárnou vedoucí k životu.** (2 K 2,16)

Poselství, které požehná, povzbudí a posílí jedny, přinese nemilosrdnou kritiku druhých. Totéž slunce, jehož účinek je zelená zahrada v jedné části světa, způsobuje poušť jinde. Tentýž Bůh, který obměkčil Mojžíšovo srdce a poslal ho, plachého a pokorného, aby vyvedl Izraele z egyptské poroby, zatvrdil srdce faraonovo.

Mnozí zbožní lidé vyrostli v biblickém prostředí a tato okolnost přispěla k jejich příkladnému křesťanskému životu. Ale víme, že samotné biblické prostředí nezaručuje zbožné lidi. Charles Darwin, který nebyl zrovna přítelem křesťanství, vyrostl v náboženském prostředí. Dokonce studoval teologii

s úmyslem stát se duchovním. Nedá se říci, že povolání, které si na místo toho později zvolil, obohatilo svět. Karel Marx, přestože byl Žid, byl vychován v protestantské křesťanské rodině. Voltaire, známý francouzský nevěrec, prošel jezuitskou školou. Matka Josefa Stalina byla zbožná a přála si, aby si její syn zvolil kariéru ortodoxního kněze. V patnácti letech byl poslán do teologického semináře. Netvrdím, že tito muži měli zdravý biblický základ, ale všichni byli obeznámeni s Kristovým učením a s vlivem náboženství. Během svého dospívání se od Boha odvrátili a svá srdce zatvrdili.

Stežky, které si lidé zvolí, jim nejsou vnuceny, nejsou jen výsledkem vnějších vlivů prostředí, nad nimiž člověk nemá kontrolu. Nejsme ani bezmocné oběti okolí; že se musíme stát tím, co pro nás druzí určí. Toto se neshoduje se silným varováním Nového zákona, které se týká svobodné vůle. Bible uznává jenom dvě skupiny lidí - ty, kteří "chtějí", a ty, kteří "nechtějí". Dwight Moody říkával, že jsou pouze dva druhy lidí, "kdokoli chce" a "kdokoli nechce". Myslím, že měl pravdu. Nikdo nemusí být ztracen. Bůh nemá oblíbence, nikomu nenadržuje. Nenabídne milost jedném a druhým ne. Kdekoli najde poctivé, upřímné duše, dá se takovým lidem nějakým způsobem poznat. Ale když někdo dopustí, že jeho duchovní vývoj zkoratí následkem úmyslného odmítnutí pravdy, Bůh má jenom jednu možnost. Nechá člověka dokonat, co si usmyslil. Bůh není diktátor.

Existuje něco, co Bůh nemůže udělat? Bůh má své hranice. Např. v Titovi 1,2 se dozvíme, že Bůh nemůže lhát. Ve 14. kapitole Jana čteme, že

nemůže nikoho přijmout jinak než skrze svého Syna (v.6). Apoštol Pavel nám říká v 1 K 15,50, že se Bůh nemůže zjevit "tělu a krvi", což prostě znamená, že musíme přijmout Jeho Duchu do srdcí, jestli Ho máme kdy poznat. A je to záležitost volby.

Nevím, jestli kdo z vás viděl sklerózu duše v tom nejkritičtějších stupni. Viděl jsem lidi, kterými nepohnula tragédie, ztráta blízkých příbuzných, ba ani jejich vlastní konfrontace se smrtí. Známe člověka, který umíral na rakovinu, a věděl, že nemá naději na uzdravení. Ale každá jeho věta byla plna rouhání. Většinou byl opilý. Ten člověk měl víc než rakovinu kostí; měl sklerózu duše! Tato choroba nepředstavuje Boží vůli, ale vůli jednotlivce. Skleróza duše není oko úmyslně zavřené světlu, nebo ucho zacpané Božím slovu, ale je to lidské srdce, zavřené Božím Duchu. Farizejové měli sklerózu duše.

◆ *Proto nemohli věřit, neboť Izajáš také řekl: "Oslepil jim oči a zatvrdil jim srdce, takže neuvidí očima a srdcem nepochopí, neobrátí se a já je neuzdravím."* (Jan 12,39-40)

Všimněte si toho výrazu: "Proto nemohli věřit...". Jejich schopnost uvěřit byla zkoratělá; jejich možnost uvěřit byla ztracena v hlubině jejich vzpoury proti pravdě. Tak jako svaly, které nejsou užívány, zakrní; jako zavřené oko ztratí možnost vidění; jako zacpané ucho nezachytí zvuk, tak i srdce, které se vytrvale odvrací od Boha, ztratí nejen schopnost, ale i přání vidět a poznat Boha. Jaká je to tragédie, když skleróza duše napadne člověka a okrade jej o každou známku slušnosti, v myšlence i ve slovu! Takoví lidé žijí v pekle, ještě dříve než tam přijdou.

22 ZÁPAS O DUŠI

Mozkoví specialisté říkají, že každé rozhodnutí se vryje do mozkových buňek jako jemné stopy. Opakovaná rozhodnutí, ať už dobrá nebo špatná, zvětší hloubku stopy, až je z ní "kolej", ze které se jednotlivec nemůže vyprostit. V mládí je mysl jen lehce zbrázděna a změna je rychlejší, ale věkem jsou rýhy hlubší a změna nepřichází snadno. Postup sklerózy dokoná své dílo, a oběť nejen že nechce věřit, ale ztratí i schopnost uvěřit!

Je-li vaše srdce ochotné a citlivé, dosud jste unikli skleróze duše. Není-li ve vás žádná odezva, jste ve vážném nebezpečí! Ať už je váš stav jakýkoli, toto Boží slovo je určeno vám:

- ◆ *Proto, jak říká Duch svatý: Jestliže dnes uslyšíte Jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru. (Žd. 3,7-8)*
- John D. Jess - přeložil F. Hůlka -

PRVNÍ VÝROČNÍ KONFERENCE HCJB

- ◆ *Takto praví Hospodin, kterýž učiní to, Hospodin, kterýž sformuje to, potvrdí toho, Hospodin jméno jeho: Volej ke mně, a ohlásím se, a oznámím věci veliké a tajné, o nichž nevíš. (Jeremiáš 33,2-3)*

Když se řekne slovo "konference" nebo "výroční schůze", ze zvyku se začínám poohlížet po nouzovém úniku. Mám to stále v živé paměti: hymna, prapory, vyznamenání, předsednický stůl, nudné řeči... Toto se mi vybavilo, když nám manželé Steigerovi nadšeně oznámili: "Budeme mít první konferenci HCJB!"

A dnes už je konference za námi. Vůbec to nebylo tak špatné a zdaleka ne nudné, právě naopak. Sjelo se nás

z obou našich republik 17. Byla jsem mile překvapena. Vždyť ještě před rokem stačilo k sečení československé HCJB party pět prstů jedné ruky! A už vůbec si netroufám prorokovat, co bude za rok... Ale popořádku.

Pod velením Pavla a Kláry Steigerových vše vypuklo v páteční podvečer 3. září v luhačovické vile Dagmar. A začali jsme - jak jinak než povídáním o HCJB a Ekvádoru, kde české a slovenské vysílání vzniklo. Většina z vás už ten příběh zná - u zrodu stála mladička Jiřinka, dcera poválečných emigrantů manželů Kladenských z Brna. Při jedné návštěvě Československa dostala od tatínka nějaký ten grošík, aby si domů odvezla suvenýr z cest. A ačkoli všichni pokukovali po krásném moravském kroji, do Ekvádoru putoval český psací stroj. Jiřinka byla rozhodnuta. Založí v Quito nové, československé oddělení. A to se jí podařilo. Dobrá novina z Ekvádoru zní na krátkých vlnách dodnes.

Přišel listopad 1989. Tehdy už v ekvádorské redakci pracovali misio-náři manželé Steigerovi. Byl důvod k jásotu, železná opona padla a dveře evangeliu jsou otevřeny! Tak rychle, zabalit kufry... a zde se začíná psát nová kapitola českého a slovenského vysílání i časopisu "Zápasu o duši." Ten se "narodil" v Jakartě v roce 1988. První čísla k nám putovala po desítkách, dnes jsou to tisíce.

Zpět k naší konferenci. Páteční večer se nám protáhl až do noci. Diapozitivy ani povídání nebralo konce. Sobota ráno - pokračujeme. Protože se většina z nás neznala a setkali jsme se poprvé, představujeme se, seznamujeme ostatní se svou prací. Na řadu přicházejí zprávy ze zákulisí časopisu i

vysílání - otázky tisku, distribuce, financí, zákonů a předpisů, daní, licencí, rabatu... až se mi z toho všeho točí hlava, kdo se v tom všem může vyznat?! Opravdu jsem netušila, kolik běhání, zařízení a nekonečné mravenčí práce se za časopisem a vysíláním samotným skrývá. "Slávku", říká paní Klára ing. Vlčková, "evangelizační číslo vyjde co nevidět, 100 tisíc výtisků..." a úsměvy z tváří manželů Vlčkových nemizí. Dovedete si představit toto vše zabalit a rozeslat - a to po pracovní době a zcela dobrovolně? A další dech vyrážející skutečnost - víte, že je Vás asi tisícovka, kteří nesete břímě nákladů na tisk a poštovné? Díky Vám může být časopis stále zasílán zdarma. Není zázrak, že vše funguje? Není zázrak, že Zápas o duši začíná vycházet také ve slovenštině?

A nyní k vysílání. O tom, že bychom rádi vysílali přímo z vlasti, jsme Vás už

informovali. V knize Kazatel čteme, že všechno pod nebem má svůj čas a nejsem sama, kdo tomu věří. V ohni je několik železek. HCJB můžete přesto poslouchat každý den z Quita na krátkých vlnách a vždy v pondělí na středních vlnách TWR z Tirany.

- Z. Bartošová -

CO PRO VÁS PŘIPRAVUJEME

- ◆ *Od nového roku bude vycházet časopis **Zápas o duši slovensky**.*
- ◆ *Objednejte si "**Zápas o duši**" a "**Nenasytí se oko viděním**", Čím dříve budou rozebrány, tím dříve můžeme vydat další tituly.*
- ◆ *Připravujeme **kazetovou knihovnu**. Zájemcům zašleme seznam.*
- ◆ *V lednu rozešleme **poštovní poukázky** všem, kteří chcete naši práci podpořit. Současně zveřejníme výsledky letošního hospodaření.*

Zvláštní evangelizační číslo časopisu ZoD vzniklo ve spolupráci s mnichovskými křesťany, kteří dosáhli jeden milion našich domácností. Na základě jejich práce dostanete i vy ukázkové číslo časopisu ZoD. Příkládáme vám jedno - použijte jej.

Všem přejeme požehnané sváteční období, hodně sil, zdraví a bohatou úrodu na Boží vinici.

Vaši v Kristu a Jeho službách.

Pavel a Klára Steigerovi, Pavel a Zdena Bartošovi, manželé Slávek a Anežka Vlčková, Mikuláš a Anna Zavilovi, manželé Hudecovi, Azorovi a Kukučkoví.

Vysílání TWR, 27.9. 1993 - 8.3.1994, střední vlny 215 m 1395 kHz

pondělí - neděle: 21:30 - 22:00 hod.

TWR krátké vlny pásmo 31 m

pondělí - sobota: 10:45 - 11:00 hod.

sobota: 12:30 - 13:15 hod.

neděle: 12:30 - 13:00 hod.

TWR krátké vlny pásmo 49 m

pondělí - pátek: 16:45 - 17:30 hod

sobota - neděle

16:45 - 17:30 hod.

**Připomínky a objednávky časopisu, kazet s pořady
HCJB - Dobrá novina, knihy "Zápas o duši" adresujte:**

České země

ZOD Distribuce

Ing. Bohuslav Vlček

U stadionu 379

CZ - 595 01 Velká Bíteš

Slovensko

ZOD Distribúcia

M. & A. Zavilla

Jiráskova 165/10

SK - 916 01 Stará Turá

Dobrovolné příspěvky můžete poslat poukázkou "A"

Název účtu:

ZOD - HCJB World Radio

Číslo účtu:

Komerční banka Brno

96538-621/0100

Názov účtu:

HCJB Rádiosieť ZOD Slovensko

Číslo účtu:

VUB Trenčín, exp. Stará Turá

49134-202/0200

HCJB - Dobrou novinu denně zachytíte z Ekvádoru

RÁNO: v létě v 7:00, v zimě v 6:00, tj. 5:00 UTC. Září - říjen (možná do března 1994)

6 205, 9 600, 11 835 a 17 490 kHz (SSB) - t.j. 48, 31, 25 a 17 m.

VEČER: v létě ve 20:00, v zimě v 19:00, tj. 18:00 UTC. Září - říjen (možná do března 1994)

15 270 a 17 790 kHz - t.j. 20 a 17 m.

TWR TIRANA: připravujeme každé pondělí ve 21:45

střední vlny: **1 395 kHz - t.j. 215 m.**

ZÁPAS O DUŠI vydávají šestkrát do roka Pavel a Klára Steigerovi

HCJB Rádiosieť ZOD, Box 893, CZ - 763 26 Luhačovice.

Tisknou **OSTRAVSKÉ TISKÁRNY**, Novinářská 7, Ostrava 1.

Podávání novinových zásilek povoleno:

Jihomoravským ředitelstvím spojů v Brně č.j. P/3 - 1700/91 ze dne 8.2.1991.

Dohlédací pošta Velká Bíteš. Registrační číslo R 6/91.

SP č.p. ZsRP Bratislava. Čj. 1034-PO-1993 ze dne 1.4. 1993